

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ**

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от **АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ** Гражданско дело № 20221110135766 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на „Софийска вода“ АД срещу А. К. Д., с която са предявени претенции за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на дружеството 2176,69 – цена за доставени до имот на ответника с адрес: София, ж.к. „Б.“ *, бл. **, вх. *, ап. **, в периода от 24.07.2019 г. – 23.08.2020 г. ВиК услуги, ведно със законната сума върху тази сума за периода от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 22.12.2022 г. до окончателното плащане, както и 87,46 лева – законна лихва върху главницата в периода от 24.08.2019 г. до 23.08.2020 г. – задължения по Заповед за изпълнение № 225/04.01.2022 г. по частно гр. дело № 73639/2021 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

В исковата молба се твърди, че ответникът е собственик на процесния водоснабден имот и в същия са били ползвани водоснабдителни и канализационни услуги. Поради това, същият бил обвързан от публикуваните в интернет общите условия на ищеца – доставчик на В и К услуги по силата на § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗРВиКУ и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. За потребените В и К услуги се дължало заплащане по регулирани цени, като ответникът не бил платил задълженията си, поради което се иска признаването им. Твърди се, че са издавани ежемесечни фактури, падежът по които е настъпил съгласно чл. 31 от общите условия на ищеца, но същите не били заплатени, а срещу издадената по искане на ищеца заповед за изпълнение било постъпило възражение от ответника. Поради това

се иска установяване на дължимост на описаните в исковата молба суми. Претендират се разноски.

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника – А. К. Д., чрез особения му представител, с който предявеният иск се оспорва по основание. Поддържа, че искът е недоказан, че са представени само косвени доказателства за правото на собственост на ответника, както и нечетлив протокол, който не може да се ползва. Твърди, че няма доказателства за доставка на вода, нито пък за нейната цена и начин на изчисляването. Твърди се, че договорна връзка не може да се докаже без писмен документ, подписан от ответника. Твърди, че поради липсата на доказателства, искът е недопустим.

В съдебното заседание, проведено на 27.09.2023 г., ищецът и ответникът не изпращат представители.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно представената справка от имотния регистър (на лист 5 – 7 от делото) на 05.05.2006 г. длъжниците А. К. Д. и Н. Й. Д.а са учредили договорна ипотека върху недвижим имот с адрес: София, ж.к. „Б.“ *, бл. **, вх. *, ап. **, като на 21.04.2016 г. вписването на ипотеката е подновено. На 05.06.2017 г., 26.03.2019 г. и 11.10.2019 г. са наложени възбрани върху процесния недвижим имот и като длъжник е посочен ответникът А. К. Д.. На 13.02.2020 г. е вписано придобиването на процесния апартамент чрез публична продажба от И. В. В.. Съгласно представения на гърба на лист 8 от делото протокол за въвод във владение, на 27.07.2020 г. частен съдебен изпълнител П.В. е отнела владението от длъжника А. К. Д. и го е предала на И. В. В..

На лист 66 – 86 са представени общи условия на ответника и Решение № ОУ-02/13.07.2016 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което същите са одобрени, както и Решение № Ц-20/28.12.2018 г. на КЕВР са утвърдени цените за периода след 01.01.2019 г. за водоснабдителни и канализационни услуги, предоставяни от „Софийска вода“ АД, и Решение № Ц-37/23.12.2019 г. на КЕВР, с което са утвърдени цените за периода след 01.01.2020 г.

Недоказана остава доставката на вода до имота – ищецът е поискал от съда назначаване на експертиза по документи, намиращи се при дружеството, които не са представени по делото, а в кориците на делото няма нито един документ, установяващ ползване на вода. Съдът при решаване на гражданските дела следва да се основава на налични документи, които ответната страна може да оспори съгласно принципа за непосредственост на доказването, а не чрез експертиза като способ за проверка и преценка на вече налични доказателства да събира доказателствата на ищеца. Съвсем различно щеше да е положението, ако ищецът беше представил по делото отчети или беше поискал оглед – такива искания обаче няма и съдът не е длъжен да помага на ищеца.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 11, ал. 7 ЗРВиКУ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Главният иск се уважава, ако се установи, че ответникът е титуляр на вещно право, което му позволява ползване на посочения в иския имот и ищецът е доказал предоставяне на ВиК услуги – доказани количества доставена вода и преработена такава в канализацията, както и одобряване на общите си условия от КЕВР.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗРВиКУ „потребители“ на ВиК услуги са собствениците или ползвателите на имоти в етажна собственост. В случая от представените по делото справка от агенцията по вписванията и протокол за въвод във владение и предвид това, че съгласно чл. 167, ал. 3 ЗЗД ипотека може да се учреди само върху собствен имот, а според чл. 483 ГПК възбрана се налага върху собствен на длъжника имот, може да се направи извод, че за част от процесния период (до 27.07.2020 г.) ответникът А. К. Д. е бил собственик на процесния недвижим имот.

По делото не са представени каквито и да било преки доказателства, че през процесния период ищецът е доставял ВиК услуги до имота на ответника. Поради това предявените иски следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските:

При този изход на спора поначало право на разноски има ответникът съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК, но той не е направил искане за присъждане на такива и не следва да има произнасяне на съда.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Софийска вода“ АД по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 11, ал. 7 ЗРВиКУ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за установяване по отношение на **А. К. Д.**, с ЕГН: *****, и адрес: гр. С., ж.к. „*****, че дължи на „Софийска вода“ АД, с ЕИК: 130175000, и адрес на управление: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, сумите **2176,69 лева** (две хиляди сто седемдесет и шест лева и 69 ст.) – цена за доставени до имот на ответника с адрес: С.***** , в периода от 24.07.2019 г. – 23.08.2020 г. ВиК услуги, ведно със законната сума върху тази сума от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение - 22.12.2021 г. до окончателното плащане, както и **87,46 лева** (осемдесет и седем лева и 46 ст.) – законна лихва върху главницата в периода от 24.08.2019 г. до 23.08.2020 г. – задължения по Заповед за изпълнение № 225/04.01.2022 г. по частно гр. дело № 73639/2021 г. на Софийския районен съд, 28. състав.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от получаване на препис от страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____